

Retningslinjer for samvær mellem børn og hunde.

Det kan være en stor gave for børn at være sammen med hunde, og det er for det meste også en positiv ting for hundene. Det er også forbundet med en vis risiko, for både hunde og børn, især når børnene ikke er en del af hundens familiegruppe.

Når en hund bider et barn, er det næsten aldrig uden grund, og det er en kæmpe grænse den skal gå over. Ofte handler det om, at hundens grænser er blevet overskredet, hunden føler sig presset, truet, har smerter, er træt m.m.

Næsten alt hvad små børn gør, når de tager kontakt til en hund, er set med hundens øjne en trussel, fordi børnene kommer direkte mod hunden, rækker hånden frem, smiler og kigger hunden direkte i øjnene, med store forventningsfulde øjne. De fleste hunde forstår heldigvis vores sprog, og kan godt se, at barnet ikke truer, men de signalfølsomme hunde, oversætter alt til hundesprog, og bliver derfor usikre eller bange. Når det sker, vil de enten forsøge at komme væk, eller få barnet til at gå væk. Det kan hunde kun gøre ved at knurre, gø og til sidst bide.

Smerter kommer gradvist, og bliver ofte ikke bemærkede før hundens adfærd ændrer sig. Enten bliver den lidt usikker, eller også bliver lunt kortere. Det sker altid først overfor ikke familiemedlemmer.

- Når hunden er sammen med børnene, så er privatpasseren 100 % opmærksom på hunden. Så snart hun forlader børnene, tager hun hunden med. Det er ikke muligt at hjælpe børn eller hund i "nød", når man ikke er til stede. Når hunden skal være sammen med børnene, skal det være fordi, det har en værdi for børnene og for hunden, det skal være præget af ro og hygge.
- Så snart hunden begynder at vise dæmpende signaler, skal den have fred. De dæmpende signaler, er hundens måde at fortælle os, at den har fået nok. Det kan være at kigge væk, vende hovedet, slikke sig om munden eller smaske, at vende ryggen til, at gade.
- Voldsomme lege med og omkring hunden stresser hunden, og stress gør hundens adfærd uhensigtsmæssig. Eksempler på voldsomme lege er, kaste bold, række tov, lege fange leg, eller tumle vildt med hunden. Det er for hunde som for børn, grænsen mellem leg og alvor er hårfin, stress gør den grænse endnu finere. Når hunde leger vilde lege, udløser de adrenalin i kroppen, adrenalin er et handlingshormon, og hunden kan kun komme af med det ved at gøre noget, det vil sige, at jo mere adrenalin hunden udløser i kroppen, jo mere vild bliver den.
- Hunden skal have fred når den sover, og være adskilt fra børnene.
- Hunden skal ikke være en del af samværet, når der er mad i nærheden. Mad er ressourcer og lig med konkurrence, hvilket igen er lig med konflikt. Det handler ikke om dominans eller noget andet, blot om retten til at spise. Samtidigt bliver mange hunde stressede, når der er mad i farvandet og stressede hunde handler uhensigtsmæssigt.

